

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Lukáše Hloucha v právní věci žalobce: **B. J.**, zastoupený JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem se sídlem Dubská 390/4, Teplice, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2019, čj. KUUK/75531/2019/DS, JID: 91964/2019/KUUK/Pan, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 10. 2021, čj. 42 A 20/2019-46,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce JUDr. Jiřího Rouska, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 9. 2018, čj. MM/OPA/ODN/155246/18/R. Správní orgán I. stupně tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a uložil mu pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti (řízení motorových vozidel) v délce 6 měsíců. Přestupku se žalobce dopustil tím, že předjížděl nákladní motorové vozidlo na přechodu pro chodce a v jeho těsné blízkosti.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Namítal protichůdnost dopravního značení. Jen těžko mohl očekávat, že ve vodorovném značení V2 (podélná přerušovaná čára) bude umístěno vodorovné značení V7 (přechod pro chodce). Předjíždění započal a dokončil v souladu s dopravními předpisy.

Poukázal v této souvislosti na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž za takové situace nelze o naplnění skutkové podstaty hovořit. Informativní značka „přechod pro chodce“ byla pro něj v době předjíždění objektivně neviditelná a nezjistitelná. Mimo jiné dále poukázal na nedostatečně zjištění skutkový stav a namítl, že fotodokumentace ve správním spisu představuje důkaz vzniklý při místním šetření, o němž však žalobce nebyl vyrozuměn.

[3] Krajský soud výše uvedeným rozsudkem žalobu zamítl. K námitce týkající se místního šetření uvedl, že v případě fotografií založených do spisu správním orgánem I. stupně se nejednalo o důkaz ohledáním prováděný mimo ústní jednání (dle § 51 odst. 2 správního řádu), o kterém by musel být žalobce vyrozuměn, ale o listinné důkazy prováděné při ústním jednání. Žalobce měl možnost se s těmito důkazy seznámit před vydáním prvostupňového rozhodnutí a zároveň se k nim vyjádřit, což však neučinil. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně videozáznamem, na němž je zachycen předjížděcí manévř žalobce počínající několik desítek metrů před a pokračující na přechodu pro chodce, a fotografiemi z místa předjíždění, z jejichž sekvence je v kombinaci s mapou z místa předjíždění z portálu Google mapy patrné, že ve vzdálenosti zhruba 200 m před přechodem pro chodce byla umístěna výstražná svislá dopravní značka A 11 (přechod pro chodce). Jelikož se nejednalo o obec, dopravní značka byla umístěna v rámci zákonného rozmezí 100 až 250 m. Je tedy zřejmé, že žalobce před započítím předjíždění projel kolem výstražné svislé dopravní značky A 11, a tudíž musel v následujících nejbližších 250 m očekávat výskyt přechodu pro chodce a počítat s tím, že pokud předjížděcí manévř započne ještě před přechodem pro chodce, nebude schopen s největší pravděpodobností předjíždění dokončit. Je zcela irelevantní, zda žalobce při započítím předjíždění mohl vidět svislou informativní značku IP 6 nebo samotné vodorovné dopravní značení, neboť několik okamžiků před započítím předjíždění viděl výstražnou svislou dopravní značku upozorňující na nedaleký přechod pro chodce a měl tomu přizpůsobit způsob své jízdy. O protichůdnost dopravního značení se podle soudu nejednalo. Svislé dopravní značení je nadřazeno vodorovnému. Krajský soud současně vysvětlil, že daný případ se podstatně odlišuje od případů řešených rozsudky NSS ze dne 22. 3. 2012, čj. 7 As 10/2012-26, a ze dne 16. 4. 2015, čj. 7 As 55/2015-29, neboť v projednávané věci byly v rozhodném úseku komunikace umístěny svislé dopravní značky, které mají přednost před vodorovným dopravním značením.

## II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností. Předně v ní upozornil na protichůdnost dopravního značení s tím, že krajský soud nesprávně vyhodnotil, že svislé dopravní značení má přednost před vodorovným, pokud to je rozporné. Je-li značení rozporné, neleze řidiče postihnout za jeho nedodržení, k čemuž odkázal na závěry Krajského soudu v Ostravě (ve věci sp. zn. 58 A 26/2012) potvrzené již shora označeným rozsudkem sp. zn. 7 As 55/2015. Jde o situaci totožnou se situací stěžovatele. Skutkově totožným případem se zabýval i taktéž již zmiňovaný rozsudek sp. zn. 7 As 10/2012. K tomu stěžovatel dodal, že již v žalobě uvedl, že svislou dopravní značku IP6 nemohl vidět a značení přechodu bylo nedostatečné. Byl oprávněn zahájit předjížděcí manévř, neboť se jednalo o protichůdné dopravní značení a nemohl naplnit skutkovou podstatu daného přestupku. Navíc podle Zásad pro dopravní značení na

pokračování

pozemních komunikacích Ministerstva dopravy je nutno mimo obec značku A 11 vždy doplnit dodatkovou tabulkou „Vzdálenost“. Tedy dopravní značení svislé bylo vadné.

[5] Pořízení fotografií na místě podle stěžovatele proběhlo při místním šetření, k němuž nebyl přizván. Právo účastnit se místního šetření účastnit mu správní orgán I. stupně zapověděl, což je v rozporu i s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Jedná se o důležitou skutkovou součást věci, neboť stěžovatel má za to, že se při místním šetření došlo i k měření vzdálenosti dopravního značení od přechodu. V této souvislosti stěžovatel upozornil též na to, že pokud jde o danou vzdálenost, závěry správního orgánu I. stupně a žalovaného se lišily. Stěžovateli není známo, jak mohly správní orgány dospět k takto rozdílným závěrům, s čímž se ani krajský soud v napadeném rozsudku nevypořádal.

[6] Žalovaný se s napadeným rozsudkem krajského soudu plně ztotožnil, odkázal na své vyjádření k žalobě a navrhl zmítnutí kasační stížnosti.

### III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že není přípustná.

[8] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[9] Z usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, plyne, že kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí anebo důvodům, na nichž dané rozhodnutí stojí, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. Dále v usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, zdejší soud uvedl, že *„kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřípustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).“* Jelikož je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (viz § 102 s. ř. s.), platí, že aby vůbec byla způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána. Z toho důvodu tedy musí obsahovat polemiku s rozhodovacími důvody krajského soudu (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2020, čj. 8 As 63/2020-31).

[10] První okruh stěžovatelem uplatněné kasační argumentace se týká otázky protichůdnosti dopravního značení. Zde stěžovatel předně toliko stručně konstatuje, že krajský soud nesprávně vyhodnotil, že svislé dopravní značení má přednost před vodorovným (rozporným). K tomu připojil citaci konkrétních pasáží judikatury (především rozsudků sp. zn. 7 As 55/2015 a sp. zn. 7 As 10/2012) s tím, že jsou aplikovatelné na danou věc. V tomto ohledu však stěžovatel zcela přehlédl, že krajský soud se k daným otázkám jednoznačně vyslovil. Jednak vysvětlil, proč citovaná judikatura není v dané věci aplikovatelná a daná rozhodnutí nejsou pro tuto věc přílehlavá (viz bod 30 napadeného rozsudku). Současně uvedl, proč se podle něj v dané věci nejedná o protichůdné dopravní značení a s odkazem na výslovnou (zákonnou) právní úpravu vyšel z

toho, že svislé dopravní značení je nadřazeno vodorovnému (bod 28 rozsudku). Proti těmto (zcela jednoznačným a konkrétním) závěrům však stěžovatel v kasační stížnosti nijak nebrojí.

[11] Na závěry krajského soudu (napadeného rozsudku) pak nereaguje ani navazující argumentace stěžovatele, který poukázal dále na to, že svislou dopravní značku IP6 nemohl vidět. Jak totiž krajský soud vysvětlil, tuto skutečnost považoval v dané věci za zcela irrelevantní (bod 28). Argumentaci zpochybňující tento závěr stěžovatel opět nepředestřel. Zmiňuje-li pak stěžovatel v této souvislosti „navíc“ Zásady pro dopravní značení na pozemních komunikacích a požadavek, aby značka A 11 byla doplněna tabulkou „Vzdálenost“, lze k tomu toliko dodat, že krajský soud se danou otázkou v napadeném rozsudku také zabýval. Vyšel zde zcela konkrétně z citovaného textu vyhlášky č. 294/2015 Sb. a jejího § 4 odst. 1, která obsahuje výslovnou úpravu dopadající též na umístění zmíněné výstražné tabulky (viz bod 27 rozsudku). Ani na to však stěžovatel nijak nereaguje.

[12] Obsahem části kasační stížnosti označené jako „další pochybení“ pak je zopakování argumentace stěžovatele uplatněné již v řízení před krajským soudem, která se týká pochybení správního orgánu I. stupně spočívajícího v nepřizvání žalobce k místnímu šetření, na němž podle stěžovatele pořídil fotografie (později zařazené do spisu) a měřil vzdálenost dopravního značení od daného přechodu. I zde nezbývá, než upozornit na to, že krajský soud se s obdobnou (žalobní) námitkou zcela jednoznačně vypořádal. Dospěl k závěru, že se v případě daných fotografií jednalo o listinné důkazy a upozornil stěžovatele na to, že se s nimi mohl seznámit a vyjádřit se k nim, a to jak v řízení před správním orgánem I. stupně, tak v odvolacím řízení. K tomu však stěžovatel opět nic neuvádí a na tento závěr nijak nereaguje. Z odůvodnění napadeného rozsudku (viz bod 28) je navíc zřejmé, na základě čeho krajský soud dovozuje vzdálenost výstražné svislé dopravní značky A 11 od přechodu pro chodce (žádné měření na místě v této souvislosti nezmiňuje) a stejně tak krajský soud vysvětlil, jaké rozmezí takové vzdálenosti považuje za relevantní (krajský soud vyšel ze vzdálenosti zhruba 200 m, což je podle něj v zákonném rozmezí 100 – 250 m). Uvádí-li tedy stěžovatel v kasační stížnosti, že podle něj došlo k měření při místním šetření, resp. připomíná, že správní orgány uvedly ve svých rozhodnutích odlišné vzdálenosti (nižší než krajský soud), ani v tomto bodě nezohledňuje shora předestřené odůvodnění, na němž krajský soud své závěry vystavěl.

[13] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatelem uplatněné kasační námitky jsou nepřijatelné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se mýlí s rozhodovacími důvody krajského soudu.

#### IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS).

pokračování

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že stěžovateli vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 48).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. dubna 2023

Milan Podhrázký  
předseda senátu